

at bestemme, at Barnet skal brændes i Stedet for jordfæstes, som først den myndige Person har for sit Vedkommende. Naar Lovforslaget hertil har knyttet den Bestemmelse, at hvis Barnet er 15 Aar, men dog altsaa endnu ikke personlig myndig, skal dets Medbestemmelse kræves, saa skyldes det et Hensyn til, at adskillige Trossamfund, bl. a. Folkekirken, knytte en Ret til Opnaaelse af en tidligere Alder hos et Medlem af Samfundet, i Folkekirken ved Konfirmationen. Hensynet til denne Selvbestemmelse, som indenfor disse Trossamfund tilkommer Børn i en modnere Alder, optages saaledes af den borgerlige Lovgivning, idet den siger: Vi indrømme paa dette Punkt den samme Medbestemmelseret for Børn i en modnere Alder. 15 Aar er jo sat, fordi vi maa have en bestemt Grænse, den bliver naturligvis altid noget vilkaarlig — den falder ikke nødvendig sammen med Konfirmationen —, men denne Aldersgrænse er brugt i andre Love; og her henviser jeg navnlig til Loven om borgerlig Begravelse, der har den samme Alderstermin for Barnets Medbestemmelseret. Dette tiltræder altsaa Udvalget.

Udvalget har foreslaaet føjet hertil for det første et Stykke, som gaar ud paa, at den Bestemmelse, som den, der har Forældremyndigheden, har truffet uden Barnets Medvirkning, altsaa fordi det ikke er fyldt 15 Aar, bortfalder, naar Barnet overlever det 15de Aar. Det er vel nok en Selvfølge, og man vilde rimeligvis ogsaa komme til det uden en saadan udtrykkelig Tilføjelse. Men for at bortrydde alle Tvivl har Udvalget ment det hensigtsmæssigt udtrykkelig at udtale det.

Udvalget foreslaar tillige at tilføje den Regel, at en Bestemmelse af Forældre, der have Forældremyndighed, altsaa Forældre i Regelen, om, at Liget af et Barn under 15 Aar skal brændes, behøver ikke at være truffen i den Form, der foreskrives i det første Stykke. Det er jo nemlig, naar Forældrene leve, urimeligt at kræve, at der skal være en Tilkendegivelse i en Form, som er fastsat, fordi vedkommende til den Tid, den skal træde i Kraft, forudsættes at være død. Det er altsaa ogsaa ganske i Overensstemmelse med Loven om borgerlig Be-

gravelse, der siger, at det i saadanne Tilfælde er tilstrækkeligt, at Forældre begære den borgerlige Begravelse ved at bestille Ligfærd. Denne Tilføjelse er Udvalget altsaa ogsaa enig om.

Derimod er Udvalget ikke enig om en yderligere Tilføjelse, foreslaaet af 2 af Udvalgets Medlemmer og gaaende ud paa, at Bestemmelsen om Brænding af Liget af et Barn under 15 Aar ikke maa tages til Følge, naar Barnet har udtalt et modsat Ønske. Dette Forslag har Udvalgets Fler-tal ikke kunnet tiltræde. Det følger af sig selv, at et af et Barn saaledes udtrykt Ønske under normale Forhold vil blive taget til Følge af normale Forældre. Naar det i et givet Tilfælde ikke skulde finde Sted, maa det, naar Forældrene i øvrigt ikke have vanrøgtet Barnet og derfor mistet Forældremyndigheden, som forudsættes, at der er dybere Grunde, som ingen udenforstaaende forstaaer eller er i Stand til at veje. At tilpligte Forældrene ved en Lovbestemmelse ubetinget at tage Hensyn til dette Ønske finde vi derfor at være en udenforstaaendes, her Samfundets, Indblanding i Forhold, som det nødvendigvis og efter alle fulgte Grundsatninger maa være Forældrene forbeholdt at skønne og dømme om. Det er heller ikke gennemførligt, thi hvis det skulde være en virkelig Retsregel, maatte den kunne gennemføres paa den Maade, at man havde Ret til at udøve Tvang mod Forældrene, der vægrede sig ved at lade et Barn jordfæste paa sædvanlig Maade, Ret til at bemægtige sig Liget for at lade det jordfæste, tage det fra Forældrene, der vilde have det brændt. Men at en saadan Tvang mod Forældrene vilde være et Overgreb fra Samfundets Side, vilde neppe nogen betvivle. Den kunde blive oprørende og vilde være i Strid med alt det, som man ved Grundloven har opnaaet i disse Forhold: den fulde Frihed i religiøse Anliggender. Derfor har Udvalgets Fler-tal ikke kunnet tiltræde det af de 2 Medlemmer af Udvalget stillede Forslag.

Lovforslagets tredje Stykke angaar et Tilfælde, om hvilket den højtærede Justitsminister ved 1ste Behandling med Rette bemærkede, at det var højest upraktisk, idet der aldrig eller i alt Fald kun i meget faa Tilfælde har været en saadan